

[Hans Pinstrup.]

man regner med en lignende Bevilling fra Amdraadet. Sagkyndige Folk hævder, at det er meget nødvendigt, at Reparationerne foretages nu, hvis ikke alt, som hidtil er gjort for at sikre Havnen, skal være foretaget og bekostet forgæves. En Udskydelse, saaledes at Havnen og Indløbet udsættes for en kommende Vinters Storme, inden Reparationen foretages, vil utvivlsomt forværre og fordyre Arbejdet meget betydeligt. Jeg anmoder derfor Ministeren om, at Andragendet imødekommes, saa at Arbejdet kan blive udført i Sommer, inden Efteraarstormene erfaringsmæssigt sætter ind. Det drejer sig her om et Stykke produktivt dansk Arbejde; Materialerne findes paa Eggen, ligesom Istandsættelsen vil give Arbejde til en Del Mennesker, samtidig med at man sikrer de stedlige Fiskeres Erhverv.

Dernæst har jeg et Spørgsmaal til Regeringen angaaende de Vanskeligheder, som de værnepligtiges ekstraordinære Indkaldelse har foraarsaget i mange Landbrugsbedrifter. Arbejdsforholdene var forud for Indkaldelserne vanskelige, og vanskeligere for Landbruget end for mange andre Erhvervsvirksomheder, hvor Erfaringen viser, at Tilstrømningen af Arbejdskraft er meget større, og efter Indkaldelserne staa adskillige Landbrugere uden Medhjælpere og uden Udsigt til at faa nogen.

Jeg har i den senere Tid haft Henveldeiser fra ikke saa faa Landbrugere, der har faaet deres Medhjælpere indkaldt, og for hvem det ikke har været muligt at faa andre i Stedet. Enkelte af disse Landbrugere har spurgt, om det ikke var muligt, at der kunde gennemføres en Ordning, saadan at Karle, der har fast Plads ved Landbruget, i en vis Udstrækning kunde fritages for ekstraordinære Indkaldelser. Det drejer sig jo i Landbruget om Arbejde med levende Dyr og Planter, og store Værdier gaar tabt, naar dette Arbejde ikke bliver udført til Tiden.

Jeg lader hermed dette Spørgsmaal med Hensyn til Indkaldelserne af Landbrugsarbejdskraft gaa videre til Regeringen, idet jeg tilføjer Ønsket om, at der gøres en virkelig Indsats for at ændre Misforholdet: Titusinder af arbejdsløse og samtidig Mangel paa Arbejdskraft i Landbrugerhvervet.

Dersom de Herrer Ministre prøvede blot en eneste Uge at gaa ene paa en Gaard uden Medhjælpere, uden Mulighed for at kunne faa udført Dagens nødvendige Arbejde, da vilde man vel forstaa, baade

hvilke Tab dette foraarsager, og Bitterheden ude paa Landet.

Ogsaa det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch kunde have haardt Brug for et virkeligt Kursus i Landbrugs Vilkaar. Maaske kunde det ærede Medlem da lære, at Skrivebordsteori er eet, Praksis noget ganske andet. Og før det ærede Medlem virkelig har gjort sig bekendt med Landbrugs Vilkaar, skulde det ærede Medlem ikke tale saa højt og saa ofte om Ting, det ærede Medlem kender meget lidt til. Alene Udtalelsen før om Landbrugs luse økonomiske Vilkaar med en Forrentningsprocent af 4,1, som det ærede Medlem anførte, viser dette. Naar Ordføreren for det store Socialdemokrati vil give Tinget Oplysning paa et saadant Omraade, burde en saadan Oplysning gives, saa den ikke kunde misforstaaes. Men hvad er Forholdet i dette Tilfælde? Sandheden er, at det Tal, det ærede Medlem nævnte, er Forrentningsprocenten af den gældfri Ejendom, af de bogførte Værdier. Det ærede Medlem ved — eller burde vide —, at det virkelige Billede faas ved at anføre Forrentningsprocenten af Handelsværdien, saadan som denne er lagt til Grund f. Eks. for Beregningen af Landbrugs Amdskatter. Endvidere burde det ærede Medlem, naar det rigtige Billede af Landbrugs Forhold skulde frem, have oplyst, at forrige Aar var Forrentningsprocenten af den gældfri Ejendom, de bogførte Værdier, kun 2,5, af Handelsværdien for det sidst afsluttede Aar 3,3, forrige Aar kun 1,9. Tal, der taler deres tydelige Sprog, og hvortil Kommentarer er overflødige.

De politiske Spørgsmaal skal jeg ikke blande mig i ved denne Lejlighed, men jeg har ønsket at give disse Oplysninger i Anledning af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frischs Udtalelser om dette Spørgsmaal og til Vejledning for Tingets Medlemmer.

Julin: Alle, der har en Smule Kendskab til vore Højskoler — og hvem har ikke det? — ved, at der foruden de grundtvigske Højskoler ogsaa findes en Række indremissionske. Disse sidste er statsgodkendte lige saa vel som de førstnævnte, og jeg ønsker at udtale, at fra Statstilsynets Side er Indre Missions Højskoler i enhver Henseende og til enhver Tid blevet behandlet paa lige Fod med de øvrige statsanerkendte Højskoler. Der er imidlertid i den sidste Tid fra anden Side sket en Tilsidesættelse af Indre Missions Højskoler, og jeg finder det rimeligt og retfærdigt at fremdrage dette fra Folketingets Talerstol ved denne Lejlighed, fordi